

علی دایی

شناسنامه فوتبال ایران که پس از جام جهانی ۲۰۰۶ تا ۹ ماه از فوتبال رفته بود، با قهرمانی سایپا به عنوان مربی - عرصه برگشت و سپس کفش‌ها را آویخت. اسفند ۸۶ در حالی که افشین قطبی به عنوان سرمربی جدید تیم ملی با تماشاگران ورزشگاه شیراز خداحافظی هم کرده بود، علی دایی که همان شب در برنامه نود گفته بود «کسی مربی تیم ملی می شود که لابی قوی تری داشته باشد» ناگهان سرمربی تیم ملی شد!

او فروردین ۸۸ با نخستین شکست کنار گذاشته شد و بعدها بارها اعلام کرد که نه آمدنش به تیم ملی در اختیار فدراسیون بوده و نه رفتنش! دایی بعدها لاقط در دو مقطع پیشنهاد بازگشت به نیمکت تیم ملی را رد کرد که آخرین جام جهانی ۲۰۲۲ بود.

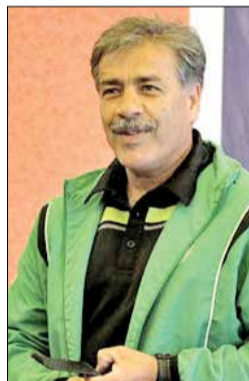

امیر قلعه نویی

پس از جام جهانی آلمان که برانکو به ایران برگشت، تنها کاندیدای نیمکت تیم ملی امیر قلعه نویی بود. مردی که استقلال را به عنوان قهرمانی لیگ رسانده و سابقه کاپیتانی تیم ملی و استقلال را داشت. قلعه نویی نخستین کسی بود که تعداد دستیارانش در تیم ملی را دورقمی کرد، تیم ب تشکیل داد و تا سال ۱۳۸۶ و جام ملتهای ۲۰۰۷ با اقتدار هم نیمکت تیم ملی را در اختیار داشت و هم به عنوان رئیس سازمان فوتبال، باشگاه استقلال را.

علیرضا منصوریان

وقتی قطبی در زمستان ۱۳۸۹ و پس از جام ملت‌های ۲۰۱۱ برکنار شد، یک دیدار دوستانه تدارکاتی در دوی برای تیم ملی برنامه ریزی شده بود. فدراسیون به کارلوس کیروش پیشنهاد داده و از او دعوت کرد تا این بازی را از نزدیک ببیند و بعد تصمیم بگیرد. در این تک مسابقه علیرضا منصوریان که دستیار قطبی بود، هدایت تیم ملی را به صورت موقت در اختیار داشت که در همان یک مسابقه هم روسیه را با گل خلعتبری شکست دادیم و با آمدن کارلوس، منصوریان پس از مدتی از کادرفنی او جدا شد. او تا امروز آخرین مربی ایرانی بوده که روی نیمکت تیم ملی نشسته است.

منصور ابراهیم زاده

یکی از دستیاران قلعه نویی که پس از برکناری او در سه بازی از قبل برنامه ریزی شده روی نیمکت تیم ملی نشست تا سرمربی جدید انتخاب شود. مساوی و فقر گل مشخص کرد که سرمربی موفق ذوب آهن شانس برای ادامه کار در تیم ملی ندارد و در همان سال ۸۶ برکنار شد.

پس از ملوان دیگر هدایت تیمی را برعهده نداشته است.

محمد مایلی کهن

زمستان ۱۳۷۴ که نام حسن حبیبی به عنوان سرمربی جدید تیم ملی اعلام شد، بهمن صالح نیا حکم سرمربی تیم ملی جوانان را گرفت و مایلی کهن هم دستیارش شد اما فروردین ۱۳۷۵ که نخستین اردوی تیم ملی برای مقدماتی جام ملتهای ۱۹۹۶ برگزار شد، این محمد مایلی کهن بود که به عنوان سرمربی تیم ملی بازیکنان را دعوت و تمرین داد! مایلی کهن تا پاییز ۱۳۷۶ در ۴۰ مسابقه روی نیمکت تیم ملی نشست و ۲۴ برد نسلی را بنیان گذاشت که به نسل طلایی دوم مشهور شد. در جام ملتهای ۱۹۹۶ سوم شد و در مقدماتی جام

جلال طالبی

مردی که در دهه چهل به عنوان تکنیکی ترین بازیکن فوتبال ایران شناخته و در ۲۳ سالگی به خاطر یک مصدومیت مجبور به کناره گیری از فوتبال شد و برای همیشه برای تحصیل و زندگی و آمریکا رفت، در خواب هم نمی دید که در جام جهانی روی نیمکت تیم ملی بنشیند! جلال طالبی بعد از برکناری ایوبیج در حالی که همه از بیژن ذوالفقارنسب به عنوان جانشین یاد می کردند، ناگهان سرمربی شد و بعد از جام

جهانی تیم را به منصور پورحیدری - دوست صمیمی و قدیمی اش - سپرد اما در آستانه جام ملت‌های ۲۰۰۰ دوباره برگشت و سرمربی ایران شد. این بار حاشیه های لژیونری به نامدار به قدری زیاد بود که جلال طالبی برای همیشه مجبور به خداحافظی با فوتبال ایران شود.

منصور پورحیدری

بعد از جام جهانی ۹۸ نوبتی هم که بود نوبت پدر استقلالها بود تا هدایت تیم ملی را برعهده بگیرد. پورحیدری ایران را به مدال طلای بازی های آسیایی ۹۸ رساند. در ژانویه ۲۰۰۰ و تکرار بازی قرن در آمریکا هدایت تیم ملی را برعهده داشت و سنت دعوت نقرات مساوی از استقلال و پرسپولیس را بنا نهاد. ۶ اسفند

۱۳۷۸ استقلال خانه اول و آخرش در آستانه دربی به سویس دست نیاز دراز کرد و پورحیدری وقتی دید صفایی فراهانی به او اجازه کار همزمان در هر دو تیم را نمی دهد، قید نیمکت تیم ملی را از تا دوروز بعد در دربی روی نیمکت استقلال بنشیند و با همین حرکت عشق ابدی به استقلال را تا همیشه ثابت کرد.

همایون شاهرخی

تا قبل از ظهور محرم نویدکیا تنها کاپیتان تاریخ لیگ سطح اول ایران بود که دو فصل متوالی جام قهرمانی را بالای سر برد. همایون شاهرخی کاپیتان پاس در لیگ تخت جمشید به عنوان دستیار کنار حسن آقای حبیبی به تیم ملی رفت و سال ۱۳۸۱

بعد از بازی های آسیایی و خروج برانکو هدایت تیم ملی را با حکم محمد دادکان برعهده گرفت. ظرف ۹ ماه اما انتقادهای از بازی تیم ملی به حدی رسید که پس از ۵ مسابقه دوباره صندلی برانکو را به او پس داد و خود مدیر تیم های ملی شد.

پس از جام جهانی آلمان که برانکو به ایران برگشت، تنها کاندیدای نیمکت تیم ملی امیر قلعه نویی بود. مردی که استقلال را به عنوان قهرمانی لیگ رسانده و سابقه کاپیتانی تیم ملی و استقلال را داشت

افشین قطبی

مردی که با کمترین سابقه در فوتبال ایران هدایت پرسپولیس در لیگ هفتم را برعهده گرفت و با این تیم به شکل دراماتیک قهرمان شد، پس از برکناری علی دایی با ادعای شناخت کره مثل کف دستش (!) صاحب نیمکت تیم ملی شد تا در سه بازی باقیمانده در مسیر جام جهانی ۲۰۱۰ ایران را به خوشبختی برساند. البته که چنین نشد ولی در کمال تعجب قطبی تا جام ملتهای ۲۰۱۱ هم روی نیمکت ماند تا خودش خوشبخت شود و پس از شکست در یک چهارم نهایی برکنار شد.

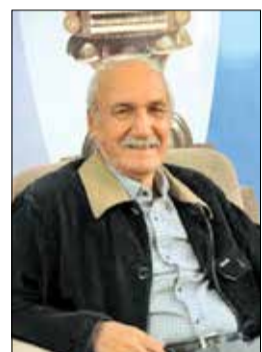

علی پروین

بزرگترین نام تاریخ فوتبال ایران در سال ۱۳۶۸ به نیمکت تیم ملی رسید. پروین که با پرسپولیس اقتدارش را در فوتبال ایران و نبوغش در مربیگری را اثبات کرده بود، طی چهار سال در ۴۲ مسابقه هدایت تیم ملی را برعهده داشت. مدال طلای بازی های آسیایی ۱۹۹۰ پکن را به ارمغان آورد که نخستین قهرمانی فوتبال پس از پیروزی انقلاب بود. پروین در جام ملتهای ۱۹۹۲ در دور مقدماتی حذف

فریدون عسگرزاده سال ۱۳۶۴ از آن سال ها بود که فوتبال ایران بازی رسمی و یا دوستانه ای نداشت. فریدون عسگرزاده هدایت تیم ملی را در مقطعی از این سال برعهده گرفت و سپس جای خود را به پرویز دهداری داد.

رضا وطن خواه

دستیار پرویز دهداری بود و در دی ماه ۱۳۶۷ پس از آنکه در دیدار دوستانه برابر ژاپن در ورزشگاه آزادی تماشاگران مرد اخلاق را با برف زدند و از سفر به خاور دور برای مقدماتی جام جهانی امتناع کرد، به دستور دهداری هدایت ایران را برعهده گرفت و در سه بازی برابر تایلند و بنگلادش (رفت و برگشت) سه پیروزی برای ایران به ارمغان آورد. اسفند ماه همان سال وقتی مطمئن شد دهداری بر نمی گردد، او هم استعفا داد و رفت.

مهدی مناجاتی

یکی دیگر از سرهنگ های مکتب پاس که در سه بازی باقیمانده مقدماتی جام جهانی ۱۹۹۰ جانشین رضا وطن خواه شد. یک پیروزی برابر تایلند در ورزشگاه آزادی، یک شکست برابر چین که بعد از ماجراهای اردوی دشت مغان و محرومیت شش بازیکن اصلی تیم ملی دور از انتظار نبود و یک پیروزی ۲-۳ در دیدار برگشت و حذف در همان دوره نخست با تفاضل گل، مهر پایانی بود بر کارنامه مناجاتی در تیم ملی.